

NOVINY

Kulturního spolku Kozojedy

Číslo 4

1. listopadu 2002

Úvodní slovo

Poté, co vyšlo třetí číslo Novin, došli jsme k závěru, že je nutné zabývat se nejen konkrétními akcemi, ale i širšími kulturními otázkami, které se týkají kozojedského mikroregionu. Vycházíme ze zjištění, že kultura je pojem velice široký, že zahrnuje tvorbu hodnot duchovních, uměleckých, vědeckých i technických a že dokonce nelze vynechat ani tvorbu životního a přírodního prostředí.

Co by z těchto obecně vyřčených připomínek mohlo ovlivnit tematický program našich Novin? Je třeba vzít v úvahu přinejmenším tato čtyři hlediska:

1. Kultura je svou podstatou souhrn projevů tvůrčích. Je to hudba, tanec, malířství, sochařství, architektura, literatura, divadlo, film ...
2. Kultura bezpochyby zahrnuje celý pedagogický a vzdělávací systém.
3. Kultura dává předpoklady pro tvorbu životního stylu. Jejím projevem je soulad užitných, estetických a technických vlastností.
4. Kultura je kategorií historickou. Spojuje minulost, současnost i budoucnost. Její kritéria platí dlouhou dobu, a když se přežila, dává příklady a staví dalším generacím vždy znovu naléhavé otázky.

O všechna tato hlediska se budeme napříště snažit drobnými statěmi obohatit obsah našich Novin. Mnozí občané už spolupráci přislíbili, další se jistě připojí. Naším cílem je, aby kultura zapustila co nejhluběji své kořeny v povědomí našich občanů. Oni jí musí porozumět a oblíbit si ji.

Foto Z. Beran

Kostel sv. Mikuláše v Kozojedech je architektonickým skvostem severního Plzeňska. Barokní přestavbu navrhl známý architekt Jan Aichel Santini.

Kostel byl několikrát vykraden, na venkovní omítce zahlodal zub času. Kulturní spolek by chtěl tento kostel opravit. První krok již byl proveden (čtěte uvnitř čísla). Na nutnost opravy kostela bylo poukázáno i při koncertu houslistky Gabriely Demeterové. Byla uspořádána sbírka na opravu kostela. Vybrané peníze však jsou jen zlomkem budoucích nákladů.

BYLO

Vulkány Nicaragui

V pátek 25. 10. 2002 od 19 hodin se uskutečnila odborná přednáška geoložky **RNDr. Štěpánky Mrázové, Ph.D.** s názvem Vulkány Nicaragui. Bohatá účast hned zpočátku naznačila velký zájem nejen kozojedských občanů. Sešlo se na 90 posluchačů. Přednášku uvedla p. J. Benešová.

Štěpánka Mrázová je zaměstnána v České geologické službě Praha. Od r. 2000 se účastní expedic do vulkanických oblastí Nicaragui a je jedinou ženou ve skupině. Expedice Nicaragua trvají každoročně dva až čtyři měsíce v období naší zimy a jara.

Přehledný výklad o příčinách vulkanické činnosti na úvod přednášky doplněný promítáním obrázků a map byl jistě přínosem i pro mnoho mládeže a žáků základní školy, kteří byli také přítomni. Na diapozitivních snímcích jsme viděli záběry vulkánů, následky jejich činnosti, krásnou nicaraguiskou krajinu i s její typickou flórou. Velmi zajímavé bylo vyprávění o životě tamních obyvatel. Dále byl promítán dokumentární film o Nicaragui, který byl natočen při jedné z expedic, jichž se Š. Mrázová zúčastnila.

Nakonec se rozvinula živá diskuse především na téma tamních zvyklostí, života a pobytu geologů v terénu.

RNDr. Štěpánka Mrázová, Ph.D. přednášela bez nároku na honorář. Kulturní spolek Kozojedy jí srdečně děkuje za její přínos do kulturního života naší obce.

H. Štěrbová

Foto Petr Němec

Rekonstrukce kostela

Kulturní spolek Kozojedy podal na Obecní úřad Kozojedy žádost o zhotovení projektové dokumentace na rekonstrukci kostela sv. Mikuláše v Kozojedech a navrhl obecnímu zastupitelstvu, že se bude spolupodílet 50 % celkové částky potřebné na zhotovení projektu. Obecní zastupitelstvo žádost dne 26. 09. 2002 schválilo s tím, že uhradí 50 % ceny dokumentace, maximálně 20 000,- Kč.

Nyní začnou jednání ohledně zhotovení projektu.

Kostel představuje mimořádnou výtvarnou hodnotu, na které se při přestavbě do současné barokní podoby podílel známý architekt Jan Aichel Santini. Opravou kostela by se opět zaskvěla výtvarná dominantna naší obce ve své původní kráse.

Kozojedská Madona

Dalším cílem Kulturního spolku Kozojedy je získání kopie sochy Kozojedské Madony a její umístění na oltáři kostela. Originál, který se nyní nachází v Mariánské Týnici, nelze v našem kostele umístit vzhledem k jeho hodnotě.

Kulturní spolek Kozojedy

Volby do zastupitelstva obce Kozojedy

Kulturní spolek Kozojedy sestavil pro volby do zastupitelstva obce Kozojedy ve dnech 1. a 2. listopadu 2002 svou kandidátku, na které je 6 členů spolku.

Divadlo v Kozojedech

V pátek **15. listopadu 2002** navštíví naši obec **Divadelní spolek OSADA** z Horní Břízy. V Kulturním domě Kozojedy od 19:00 hodin představi divadelní hru „**VRAŽEDNÉ DĚDICTVÍ**“.

Přednáška

V pátek 29. listopadu se uskuteční přednáška **Doc. RNDr. Bohumíra Jánského, CSc.** s názvem „**BAJKAL**“ Program začíná v 19:00 hodin v Kulturním domě v Kozojedech.

Zábavy v Kulturním domě v Kozojedech

25. 12. 2002 – **Hasičský ples** – hudba V. Žákovec.

Plánujeme ...

V dohledné době bude v Kozojedech uspořádáno vystoupení souboru **Úsměv p. Zdeňka Bláhy** s názvem „Oblíbené písně prezidentů T. G. Masaryka a E. Beneše“. Písně, které budeme moci vyslechnout, byly zpívány v okolí rodiště E. Beneše, tj. v okolí Kožlan, ale i Kozojed. Můžeme se těšit na dobrou zábavu.

Některé nedělní odpoledne v prosinci Vás pozveme na **Posezení s dechovkou Jiřího Fencla**.

Kultura v okolí

Kino Kralovice tel. 373396464

Začátky představení: - 19:30

Listopad

05. 11. - XXX
12. 11. - Polibek draka
19. 11. - Znamení
26. 11. - Česká spojka

Prosinec

03. 12. - Musím tě svést
10. 12. - Waterloo po česku

Lidový dům Kralovice

30. 11. - taneční zábava – “Dolovná”
07. 12. - Mikulášská zábava – EXPRES

13. 12. - Rocková kapela EXTRABAND
31. 12. - Silvestr - REPELENT

M. Týnice – tel. 373396410

otevřeno út-ne 9-18 hod

stálá expozice

Koncerty: 13. 11. - Škampovo kvarteto (P. Fischer – housle, J. Lukášová – housle, R. Sedmidubský – viola, P. Jarůček – violoncello)

18. 12. – Sólisté Státní opery Praha (J. Sýkorová – alt, V. Sibera – baryton, J. Rattayová – klavír)

Plasy – Konvent – tel. 373/322174

otevřeno út-ne 9-12, 13-17 hod

Kaceřov – tel. 373332094

listopad, prosinec - zavřeno

Kožlany – Městské muzeum Dr. E. Beneše – tel. 373397333

otevřeno út-ne 9-15:30 hodin

A ještě – zajímavosti pro Vás

Školství v Kozojedech (2. část)

Už od konce 20. let se tu začíná usilovat o zřízení měšťanské školy. Chlapci, kteří se chtěli jít učit řemeslu nebo studovat, jezdili na kole nebo v zimě chodili pěšky do 9 km vzdálených Kožlan nebo Kralovic. Obecná škola již nestačila. Ve 30. letech za starosty Boh. Šoura, čp.4 se začaly shánět podpisy po okolních obcích, které měly zřízené měšťanky podpořit. V Praze na úřadech pomáhal jeho bratr učitel Jaroslav Šour a vše bylo na nejlepší cestě, aby byla škola od r.1936 povolena. Napjatá politická situace a II. světová válka oddálily splnění těchto snah o celých 10 let. Byla otevřena až v roce 1946. V čele příprav stál předseda škol. komise MN Jaroslav Bech, z Prahy mu radil Jaroslav Šour. Pan vikář Martinů dovolil, aby se obecná škola přestěhovala do I.patru na faru a nová měšťanka bude prozatím umístěna v budově obecné školy na návsi. Byt řídícího učitele se tu zruší a zadaptuje na další učebnu. Zatím je provizorně umístěna naproti v sále hostince u Špirků. Od II.pol. školního roku 1945/46 se tu začíná vyučovat. Shánějí se i byty pro učitele. Školní obvod tvořily obce Kozojedy, Liblín, Bujesily, Borek, Břízsko, Robčice, Čivice, Kaceřov, Lednice, Brodeslavy, Bohy a Rakolusky. Později byly připojeny ještě Všehrady, Buček a Hodyně.

Až do začátku 60. let se věřilo, že se tu postaví nová škola. Dne 24.10. 1961 se na poradě na ONV projednala konečná koncepce novostavby ZDŠ v Kozojedech v celkové částce 1.700 tis. Kčs. Měla stát tam, kde dnes stojí kulturní dům. Protože se však nesplnila pětiletka, byly na úseku školství Plzeň-sever zrušeny všechny plánované novostavby škol až do roku 1970. Provizorní umístění škol, které od roku 1953 jsou spojeny pod jednou správou, tu vydrželo dodnes.

Jedinou školskou novostavbou v Kozojedech za celé 20. století byla mateřská škola a pavilon školní jídelny. MŠ tu byla zřízena už v roce 1960 v přízemí budovy fary, kde byla roku 1971 přistavěna další třída. V září 1984 byla slavnostně otevřena nová budova MŠ vystavěná v akci Z. Co to znamenalo, by mohl vyprávět tehdejší předseda MNV Bohuslav Bech, který celou stavbu zajišťoval nejen organizačně, ale řídil ji i jako stavbyvedoucí. Pro občany to byly neustálé brigády každou sobotu, jezdili sem dělat i z Kaceřova, Břízka a Robčic. Znamenalo to velké vypětí nejen pro funkcionáře MNV, ale i pro tu část občanů, která na brigády chodila. MŠ byla první novostavba školského zařízení v obci za posledních 200 let.

Jiří Svoboda

Půl století muzea v Mariánské Týnici

Letos v září vzpomenu Muzeum a galerie severního Plzeňska 50. výročí svého založení. Pod různými názvy působí tato instituce od konce léta r. 1952 v areálu bývalého proboštsví plaského kláštera v Mariánské Týnici u Kralovic. Umístění muzea právě sem umožnilo postupnou stavební obnovu objektu, která v posledním desetiletí nabyla na rychlosti.

Součástí oslav muzejního jubilea se stalo několik větších setkání. Do Týnice byli pozváni západočeští muzejní pracovníci i obecní kronikáři z okresu Plzeň-sever. Oslavy uzavřelo setkání pracovníků muzea s přáteli a příznivci dne 6. září. K příjemné atmosféře nemálo přispěli hudebníci z Kozojed.

Cennou připomínkou jubilea zůstane pěkně vypravený vědecký sborník nazvaný prostě "Mariánská Týnice (Historie poutního místa a muzea)". Na dvou stech stranách tu najdeme popis dějin areálu i jeho postupné obnovy, ale také podrobné informace o různých typech exponátů zastoupených ve sbírkách. Text je doprovázen řadou barevných i černobílých fotografií - najdeme zde např. snímek gotické Madony z Kozojed. V závěru je otištěn přehled muzejních publikací a seznam výstav, které byly dosud v Týnici uspořádány.

Týnické Muzeum si zasluhuje, aby mu i v dalším období byla zachována dosavadní pozornost a přízeň všude v kralovickém a plaském regionu. Také Kozojedy se jistě budou i v budoucnu podílet na doplňování muzejních sbírek. Zajímá Vás, čím konkrétně je minulost Kozojed dokumentována v muzeu dnes? Zprávu o tom přineseme v jednom z příštích čísel novin.

Dr. Bohdan Zilynskyj

Foto Markéta Němcová

Oprava kaple se sochou sv. Anny Samotřetí

Obecní úřad Kozojedy zadal opravu návsní kaple se sochou sv. Anny Samotřetí, jež byla prohlášena „Kulturní památkou státem uznanou“. Na tyto práce poskytl Referát kultury Okresního úřadu Plzeň-sever dotaci ve výši 45 000,-- Kč. Opravu kaple provádí firma Mene Industrie, s. r. o. Plzeň a kamenosochař Bartoloměj Štěrba. Celková cena opravy nebyla zatím vyčíslena.

Píše se v Pamětní knize fary kozojedské (originál v archivu v Plasích, kopie v muzeu v M. Týnici)

Postavení kaple sv. Anny - 1869

Na návsi, neb jak zde říkají „na rynku“, před školou stála na zděném sloupku hliněná socha sv. Anny, která však obci nesloužila ke cti. Během času opršelo ovrhování – na sloupku socha sama bez hlavy a ruk, zábradlí okolo polámané. Představenstvo kozojedské dalo na náklad obce postavit – nynější vkusnou kapličku, do něž postavená a sklem opatřená byla dřevěná socha sv. Anny stávající jindy na podstavci v kostele a později na oltáři vedle kazatelny.

1926

Obecní zastupitelstvo na nátlak „pokrokové mládeže“ dalo odstraniti ze středu návsi kapličku sv. Anny, aby prý se tam mohl postavit pomník padlým ve světové válce. Když však byla sv. Anna odstraněna, byl pomník postaven na místě jiném. Že při „odhalení“ bušil řečník do církve, rozumí se samo sebou. Kaplička pak postavená nákladem obce u fary a o svátku sv. Anny vysvěcena.

Několik vstupních slov o kozojedském kostele

Srpnový koncert Gabriely Demeterové přilákal do kozojedského kostela sv. Mikuláše nebyvalé množství návštěvníků. Mnozí obyvatelé sem možná přišli po mnohaleté přestávce, jiní zde snad byli poprvé. Jakoby se náhle obnovilo polozapomenuté pouto spojující kdysi zcela samozřejmě vesnici s jejím chrámem.

Události spojené s kozojedským kostelem byly až do počátku 20. století významné pro celou obec i její okolí. Vždyť pro nejstarší období kozojedských dějin (14. a 15. století) máme k dispozici zprávy týkající se téměř výlučně místního chrámu a farářů. Jak tehdy vypadala a vyvíjela se obec samotná, nevíme.

Existence chrámu a fary stavěla Kozojedy vždy do postavení centra farnosti a tedy jakési "střediskové obce", i když tento termín je novějšího původu. Hlavně díky kostelu získaly Kozojedy centrální funkci v krašovském panství a zůstaly jednou z významnějších obcí i poté, co připadly k panství plaskému.

Ke Kozojedům zůstalo trvale přiřazeno několik vesnic. Místní farář pečoval na počátku 20. století o téměř půl druhého tisíce osob. Nejdlejší cestu museli vážit do kozojedského kostela osoby z Černíkovíc, Rakolusek a Všehrd.

Kostel neplnil jen čistě duchovní funkci. Pro všechny vesnice farnosti byla důležitá existence pečlivě spravovaného kostelního jmění, tzv. záduší. Kostelníci, kteří nad ním bděli, patřili k významným osobám jednotlivých vesnic farnosti. Ze zádušního majetku se pravidelně půjčovaly peníze na úrok potřebným hospodářům, a kostel tak plnil i funkci jakési záložny. Kostel tedy ovlivňoval i hospodářský život vesnice, o čemž nám leccos mohou prozradit úřední knihy záduší - v Kozojedech byla založena na počátku 17. století.

Ve středověké a raně novověké vesnici byl kostel pokud možno nejhonosnější a reprezentativní stavbou. Jak vypadal původně ten kozojedský, nevíme. Jeho miniaturní zobrazení na mapě části krašovského a plaského panství ze 70. let 17. století je jen schematické. Zhruba o padesát let později prodělal kozojedský (a také všehrdský) kostel přestavbu spojovanou se jménem slavného architekta Jana Santiniho Aichla. Oba chrámy se tehdy změnil v cenné památky barokní architektury.

Podrobnější výklad o těchto otázkách může podat jen dobře poučený znalec dějin umění. Omezme se zde jen na konstatování, že kostelu vtisklo charakteristický ráz jeho zvládnuté průčelí doplněné masivní věží, čelní zdí i dvěma vstupy na hřbitov. Trvající estetická hodnota exteriéru kozojedského kostela je snad i pro laika mimo pochybnost. Dnes je s ní bohužel v ostrém kontrastu neutěšený stav fasády kostela.

Kozojedská farnost se na počátku 21. století vyznačuje menším počtem aktivních věřících než dříve, protože v meziválečné době přešla část obyvatel do nově zřízené Církve československé. Stavební stav kostela sv. Mikuláše by však měl zajímat všechny obyvatele Kozojed bez rozdílu. Památka takové hodnoty musí být vrácena do stavu, kdy ji bude možno vnímat jako opravdovou vizitku obce.

Příští rok je spjat s výročím nejznámějšího kozojedského faráře, českého obrozeneckého spisovatele Jana Jindřicha Marka (Jana z Hvězdy). Noviny Kulturního spolku v této souvislosti upozorní na několik zajímavých osob spjatých s dějinami kozojedského kostela.

Dr. Bohdan Zilynskyj

Co můžeme v našem mikroregionu očekávat od počasí?

Meteorologie a klimatologie jsou vědecké disciplíny, které sice nelze řadit do kultury, ale jako prvky civilizační s kulturou úzce souvisejí. V srpnu tohoto roku jsme byli meteorologickými informacemi v souvislosti s povodněmi zahrnuti do takové míry, že je vhodné situaci zpětně alespoň stručně zhodnotit a navíc uvést několik slov, která se týkají zejména klimatických perspektiv.

To, co proběhlo v povodí Vltavy a na labském toku v polovině měsíce srpna, připomínalo pamětníkům rok 1954 a 1997, a naši pradědečkové - pokud by žili - by vzpomněli na rok 1890, kdy 4. září vzedmutá hladina Vltavy přeplněná dřívím z utržených vorů strhla sedm pilířů Karlova mostu a zatopila všechny níže položené části Prahy.

Nemusíme však chodit až do Prahy, i když hlavní město je svými kulturními památkami a svou výstavností pro každé srovnání nejatraktivnější. Stačilo nedávno pohlédnout na vzedmutou říční hladinu v celém Přírodním parku horní Berounky od Plzně přes Liblín, Rakolusky, podkrašovský mlýn a posléze Beroun až po ústí do Vltavy. V Rakoluskách sahala voda přes louky a pole od jedné stráně ke druhé a hluboko zaplavila ústí Radnického potoka. U podkrašovského mlýna bylo překročeno historické maximum z r. 1872 vymezené ryskou

na stěně mlýnice o 35 cm. Hrad Krašov čněl nad rozlitymi vodami jakoby byl nad údolní přehradou. Ani nejstarší pamětníci takovou záplavu nepamatují.

Počasí z letošního ledna nám ukázalo, čeho je příroda schopna. Na začátku měsíce mrzlo jen praštělo a na jeho konci se oteplilo, že padaly stoleté teplotní rekordy. Vzniká otázka, zda je to předzvěst časů, které přicházejí v důsledku globálního oteplování nebo jen přechodný rozmar přírody. Klimatologové – i když nejsou jejich názory ve všech směrech jednotné – se domnívají, že průměrná teplota v ČR může do roku 2075 vzrůst o 3 až 4 stupně. Teplota by měla stoupnout zejména na podzim a v zimě, na jaře a v létě by oteplení nemělo být mimořádné. V zimě by mělo padat méně sněhu, ale zato více pršet. Pásmo se zimní sněhovou pokrývkou by se posunulo o 200 až 500 km na sever. Totéž se týká nadmořských výšek; místům s nízkou nadmořskou výškou hrozí nebezpečí, že za několik let budou bez přírodního sněhu.

Zde je třeba udělat drobnou poznámku, která se týká oblasti Kozojed. Nahlédneme-li do map dlouhodobě registrujících dešťové srážky, zjistíme, že kozojedská oblast leží v tzv. dešťovém mikrostínu. Svědčí o tom nejen srovnávací údaje, ale i empirická pozorování: například na Kralovicku či Radnicku prší, zatímco mezi ústím Sřteley a Třimanami ani nekápně. To znamená, že jsou-li v létě v tomto stínu menší srážky dešťové, padá zde v zimě i méně sněhu. Při nadmořské výšce Kozojed (cca 340 metrů n. m.), při globálním oteplování a při existenci srážkového stínu by mohla kozojedská mládež v brzké době odložit sáňky a lyže do kůlen. Postupně by se tato klimatická prognóza mohla týkat i brdského a šumavského podhůří.

I když všechny klimatické modely se opírají o velmi složité výpočty a jsou vytvářeny s velkou péčí a odpovědností, předpovědi vyjít nemusejí. Existuje mnoho neurčitostí a ne zcela poznávaných rizikových vlivů. Klima je proměnlivé, nestálé, a s kolísáním teplot a srážek se v určitém časovém rozmezí počítat musí. Právě proto je třeba, aby se společnost naučila počítat s civilizačními vymoženostmi, jichž lze v této souvislosti uvést celou řadu: zvýšení přesnosti meteorologických předpovědí, zdokonalení operační a jistící funkce přehrad, vyšší péče o lesní, vodní a zemědělské hospodářství, prozřívavé zdokonalování komunikací (silnic, železnic a městské dopravy) a občanské, průmyslové a infrastrukturní výstavby.

Ing. Jaroslav Fingl

Foto Markéta Němcová

Kašna v Kralovicích

V září byla v Kralovicích ustavena kašna. Tuto kašnu navrhl ing. arch. J. Steiner a zhotovil kozojedský kamenosochař Bartoloměj Štěřba. Slavnostně bude odhalena společně s celým novým kralovickým náměstím po dokončení opravy jeho horní části.

"Vzpomínáme!?"

Před několika lety, právě v tomto "dušičkovém" čase, jsem procházela navečer okolo kostela. Něco mě přivedlo k myšlence podívat se na starý hřbitov, kam se už dlouhá léta nepohřbívá. Vešla jsem tam a obklopilo mě ticho a klid. Mám ráda místa, kde minulá doba dýchá tajemnem a mlhavé počasí této části roku umocňovalo zvláštní pocity.

Šla jsem hřbitovem okolo polorozbořených náhrobků a neudržovaných hrobů, nad nimiž se tyčily vychýlené zdobné litinové nebo kamenné kříže. Někde stály více či méně poškozené sochy andělů. Na jejich sepjatých rukách a barokních křídlech tmavěl mech. Zborcené obruby pohlcoval břečťan; rozlézal se po hrobech ležících poblíž hřbitovní zdi. Stromy ovíjel téměř do korun a tvořil kontrast padajícímu, zlatému listí starých javorů. Na žádném z hrobů neležel věneček, nestála váza s listopadkou. Rychle se stmívalo. Chtěla jsem jít pryč.

Pojednou jsem zahlédla v nejzazším koutě hřbitova za hustými keři probleskovat světélko. Byla jsem zvědavá, světlo mě přitahovalo. Šla jsem zarostlou pěšinou. Náhrobky, které ještě nepokryla zelená břečťanová opona, svými oprýskanými písmeny vykřikovaly jména zemřelých. Na spletených větvíčkách keřů visely slzičky z mlhy. Svíčka, za jejímž světlem mě zavedla má zvědavost, stála ve skleněném krytu na malinkém růvku zarostlém travou. Na rozbité desce se dalo přečíst už jen datum. Když jsem odhrnula vysokou trávu, objevil se za rokem narození 1890 i rok úmrtí 1891. Hrobeček patřil ani ne ročnímu děťátku. V mihotavém světle svíčky se přízračně bělala mramorová soška dítěte s holubičkou v náruči. Plamínek se třepotal na mramorové tvářičce a oživoval ji. Stála jsem jako očarovaná, s podivným pocitem stesku a samoty. Do mozku se vtíraly myšlenky na lidi, na které už nemá kdo vzpomínat, na jejich životy a osudy mezi zrozením a smrtí. Až do bůhví kolikáté generace, která na tomto zapomenutém hřbitově leží.

Nevím, nedověděla jsem se, kdo tam svíčku postavil, vlastně jsem po tom ani nepátrala. Když jsem odtamtud odcházela, byla už úplná tma. A bílá mlha ozářená tou jedinou svíčkou roznášela její světlo a pokládala je na ostatní hroby.

Druhý den ráno byla mlha pryč. Slunce svítilo na lidi trousící se k novému hřbitovu. Každý nesl věneček nebo květinu k uctění památky zesnulých. Zapálila jsem svíčku na hrobě své babičky a dědečka. Javorové lístky se vlhce zatřpytily ve slunci a mně vytanul na mysl minulý večer. A tak jsem vpustila do srdce ještě vzpomínku na další a další zde odpočívající dušičky...

Václava Peřinová

Vydává Kulturní spolek Kozojedy - Jaroslava Benešová, Helena Štěrbová; distribuce Markéta Němcová

Další číslo vyjde 1. 1. 2003

Poděkování všem, kteří přispěli do tohoto čísla a M. Finglové za odbornou korekci.

Budeme rádi, když do našich novin také přispějete. Adresa: J. Benešová, Kozojedy 7.

j.benesova@post.cz

Naše noviny najdete též na internetu na adrese: WWW.SVEB.CZ/OBECKOZOJEDY v nabídce SOUČASNOST.